

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 84

гр. С., 01.03.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от Радка Д. Дражева Първанова Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20232200600042 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава Двадесет и втора от НПК.

Образувано е по въззивна частна жалба, подадена от адв. К. К.,
повереник на частния тъжител И. И. О. като баща и законен представител на
П. И. О. срещу Разпореждане № 229/23.09.2022 г. по НЧХД № 123/2022 г-. по
описа на РС-К., с което е прекратено наказателното производство по делото
на основание чл. 250, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на определението,
нарушения на материалния и процесуалния закон при постановяването му.
Според жалбоподателя неправилно районният съд е приел, че 6-месечния
срок по чл. 81, ал. 3 от НПК за завеждане на тъжба, е изтекъл. Заявява, че
частният тъжител е получил препис от постановлението на прокурора, с което
се отказва да бъде образувано досъдебно производство, на 12.04.2022 г и от
този момент следва да се приеме, че започва да тече шестмесечният срок по
чл.81, ал.3 от НПК. В жалбата е направено искане да бъде изискана преписка
с вх.№5401/2021 г на РП-С.. Настоява се въззивният съд да отмени
атакуваното разпореждане на първостепенния съд и делото да бъде върнато
на РС-К. за продължаване на съдопроизводствените действия.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от повереника на
жалбоподателя.

За въззвиваемата страна- подс.Т. Г. се явява неговият защитник адв.Т.,
която е изразила становище за основателност на жалбата, поради завеждане
на частната тъжба в срока по чл.81, ал.3 от НПК.

Настоящата инстанция установи, че жалбата е допустима, като подадена
в срока по чл. 342, ал. 1 от НПК, от лице имащо право и интерес да обжалва.
Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Преписка вх.№ 5401/2021 г-. по описа на РП-С. е била образувана и е
извършена проверка по повод сигнал, подаден на 03.10.2021 г. от И. О. на
ЕЕН 112 , получен от младши експерт Н.Д. при РУ-К.. В хода на проверката
са снети писмени сведения от Т. Г., И. О., приобщено е съдебно-медицинско
удостоверение № 52/2021 г. и анализ на психичното състояние на детето П.

О.. РП-С. е приела, че уврежданията на детето са определени в удостоверението като временно разстройство на здравето, неопасно за живота и данни за извършено престъпление от общ характер не са установени. С тези мотиви прокурор при РП-С. с постановление от 10.11.2021 г е отказал да образува досъдебно производство.

По изискана служебно преписка – 5401/2021 г на РП-С. няма данни акта на прокурора да е бил съобщен на И. О.. В съдебно заседание съдът служебно изиска информация от регистъра на РП-С. относно датата на връчване на препис от постановлението за отказ да бъде образувано досъдебно производство на жалбоподателя И. О.. Видно от писмо №877/15.02.2023 г на РП-С. на 12.04.2022 г е постъпила молба от И. О. да му бъде предоставен незаверен препис от постановлението на прокуратурата. На същата дата-12.04.2022 г. на О. е бил връчен препис от постановлението за отказ да се образува досъдебно производство.

Частната тъжба от И. О. като баща и законен представител на П. О. против Т. Г. с правно основание чл.130, ал.1 от НК е депозирана на 08.09.2022 г в РС-К., а въз основа на същата е било образувано НЧХД№123/2022 г по описа на РС-К..

С Разпореждане № 229/23.0.2022 г. по същото дело РС-К. е приел, че частната тъжба е подадена след изтичане на шестмесечния срок по чл.81, ал.3 от НПК и е прекратил наказателното производство по делото на основание чл.250, ал.1, т.1 вр.чл.24, ал.5, т.2 вр.чл.81, ал.3 от НПК.

Настоящата съдебна инстанция не споделя направения от първостепенния съд извод.

Разпоредбата на чл.81, ал.3 от НПК урежда две отделни хипотези, установяващи началната дата на шестмесечния срок за подаване на тъжбата - от узнаване на престъплението или от деня, в който пострадалият е получил съобщение за спиране на наказателното производство на основание чл.25, ал.1, т.6 от НПК. Текстът на чл. 81, ал. 3 от НПК не следва да се тълкува буквално и еднозначно и срокът да се прилага от датата на узнаване за извършеното престъпление или само при спряно образувано досъдебно производство. РС е разгледал само първата хипотеза на цитираната разпоредба, приемайки, че шестмесечният преклузивен срок за завеждане на тъжбата е изтекъл, без да обсъди наведеното обстоятелство, че е била образувана преписка, приключила с отказ да се образува досъдебно производство и че постановлението на прокурора е било съобщено на О. през месец април 2022 / частната тъжба е заведена на 08.09.2022 г. в РС-К./.

Самият факт, че преписката е образувана, се цени като надлежно сезиране и едва след получаване на отговор на въпроса относно това за какъв вид престъпление са налични данни, се предполага узнаването на пострадалия и се поставя началото на шестмесечния срок за защита на правата му. От гражданите не следва да се очакват знания за характера на наказателното производство, което ще се образува за твърдяното от тях престъпление. Достатъчно е своевременно да бъде сезиран компетентен орган, който може да прецени, дали се касае до престъпление от общ характер или такова, преследвано по реда на частното обвинение. В случая повод да се образува преписката е бил своевременно подадения от тъжителя сигнал и след като прокуратурата е преценила, че не са налице основания за образуване на досъдебно производство за престъпление от общ характер, същата е отказала образуването на досъдебно производство. От момента на узнаването от пострадалия за отказа на прокуратурата да образува досъдебно производство е започнала да тече преклузивния шестмесечен срок за образуване на наказателно дело от частен характер. Многократно върховният съд е изразявал становището си по въпроса за началото на преклузивния по чл. 81,

ал. 3 от НПК срок. Обстоятелството, относимо за решаване на въпроса от кога започва да тече преклузивния шестмесечен срок, в който следва да се подаде тѣжба за преследване на престѣпление от частен характер, е не само деня на узнаване за извършване на престѣпление, но и датата на последното произнасяне на прокурора, каквото е постановлението от 10.11.2021 г. Правните последици от постановлението за отказ да се образува досѣдебно производство са идентични с тези на постановлението за спиране на НП /когато такова вече е образувано/, тѣй като това е моментът, в който за тѣжителя става ясно, че престѣплението е от частен характер, което се изяснява в рамките на прокурорската проверка. В този смисъл е и актуалната съдебна практика / Р0108 от 17.09.2021 г по ЧНД № 456/2021 г на ОС-Бургас, Р № 13 от 27.01.2022 г. по ВЧНД № 1309/2021 г. на ОС-В. /.

Поради изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че разпореждането на РС-К. следва да се отмени и делото да се върне за разглеждане на първоинстанционния съд.

С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 229/23.09.2022 г по НЧХД № 123/2022 г по описа на РС-К..

Връща делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствени действия.

Опрелението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____